

396.

U S T A W A

z dnia 2 sierpnia 1919 r.

o powołaniu pracowników kolei, poczty, żeglugi parowej, telegrafu i telefonu do służby w armji.

Art. 1. W czasie wojny każdy pracownik kolei, żeglugi parowej, poczty, telegrafu i telefonu, aż do 50 r. życia, — o ile w myśl obowiązujących ustaw nie podlega obowiązkowi czynnej służby wojskowej,—może być odpowiednio do swych kwalifikacji i specjalności powołany za wynagrodzeniem do obsługi komunikacji wojskowych i łączności armji.

Art. 2. Ilość i rodzaje pracowników, powołać się mających na mocy tej ustawy, ustalone będą przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z właściwymi Ministrami. Powołani pracownicy na mocy niniejszej ustawy otrzymują wynagrodzenie, przewidziane w ustawie z dn. 11 lipca 1919 r. Dz. Pr. № 59, normującej stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

Art. 3. Pracownicy, w art. 1 wymienieni, z chwilą ich powołania składają przysięgę dla nich przepisaną, stają się osobami, należącymi do pocztu wojennego, i jako takie podlegają mocy ustaw, przepisów i rozkazów wojskowych.

Art. 4. Winni uchylenia się od obowiązków, ustawą niniejszą nałożonych, podlegają karom, przepisanyh za uchylenie się od powszechnego obowiązku służby wojskowej.

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej należy do Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

w z. S. Wojciechowski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

397.

U S T A W A

z dnia 2 sierpnia 1919 r.

o stałej pensji dla weteranów powstania 1831 i 1863 r.

Art. 1. Weteranom powstania 1831 i 1863 r., jak również pozostałym po nich wdowom przyznaje się prawo, począwszy od 1 lipca 1919 r. do